

Speech Sebastiaan van Nisselroode

Wat een eer om vandaag hier te mogen spreken op deze historisch geladen actie.

Ik ben Sebastiaan, 20 jaar oud, en actief bij extinction rebellion.

Ik zie dat de geschiedenis zichzelf lijkt te herhalen, en dat is droevig. Mijn moeder, die nu 61 jaar oud is, werd op 24 september 1982 gebeld met de oproep NU naar Amelisweerd te komen. De ME stond namelijk op het punt alle actievoerders uit het bos te ruimen. Mijn moeder, die zich ook in activistische kringen bevond, wilde heel erg graag gaan. Maar ze had al vaker ondervonden hoeveel geweld de ME regelmatig gebruikte. Ze voelde zich zonder basisgroep niet veilig genoeg om dat geweld te ondergaan. En dat had ze goed ingeschat. De ME was klaar voor een totale oorlog, en sloeg met denderend en buitenproportioneel geweld op de actievoerders in.

Terwijl dat gebeurde, stond mijn vader, nu 75, met een groep actievoerders voor de rechtbank op de Korte Nieuwstraat te wachten op de uitslag van het kort-geding: kon de bomenkap nog worden tegengehouden? Toen de groep van de gemeente te horen kreeg dat tijdens het kort geding het gekap was begonnen, stond iedereen perplex. Dat **kán** toch niet?

Nu, zo'n 40 jaar later, sta ik hier, tredend in de voetstappen van mijn ouders, helpend in het decennialange gevecht voor hetzelfde doel. En dat stemt mij droevig.

In 2020, lijkt de geschiedenis zichzelf helaas te herhalen.

De geschiedenis lijkt zichzelf te herhalen, en dat is niet alleen droevig, maar ook gênant. Gênant omdat de staat zou

moeten weten hoe erg klimaatverandering ons in Nederland bedreigt. Ons kleine landje ligt grotendeels onder de zeespiegel. Hoe sneller de wereldwijde CO₂-uitstoot wordt verminderd, hoe minder die zeespiegel stijgt. Als we niet snel het roer omgooien, krijgen we geen Wijk aan Zee, maar Utrecht aan zee. En dat is helaas geen grap.

Daarom zou ik verwachten, dat als er EEN land wereldwijd de strijd tegen CO₂ aangaat, dat het Nederland is. Je kan lastig in een land wonen dat overstroomd is. Hoe word je snel CO₂ neutraal? Nou, ik kan jullie vertellen hoe je het NIET doet. Je doet het niet door het nemen van de auto aantrekkelijker te maken. Want wat gebeurt er? Mensen nemen vaker de auto! En uiteindelijk ben je terug bij af. Het is een bekende wet in de verkeerskunde dat het toevoegen van nieuw asfalt op de lange termijn geen zin heeft.

En daarom is het genant. De 1,5 miljard dat dit project gaat kosten kan, zoals 40 jaar geleden ook al werd gezegd, veel beter geïnvesteerd worden in emissieloos OV en fietspaden.

De geschiedenis lijkt zichzelf te herhalen, en dat is niet alleen droevig en gênant, maar ook voor mij daadwerkelijk onbegrijpelijk en niet te rechtvaardigen. Ik weet niet zo goed hoe ik de emoties hierover in woorden kan brengen, ik weet niet eens wat ik zelf voel. Het is een mix van woede, onbegrip, verwarring, angst en teleurstelling. Het is alsof ik het niet kan geloven.

De verantwoordelijke minister is Cora van Nieuwenhuizen. Ik heb al eens het genoegen gehad om haar dwars te zitten. Toen had ze namelijk een overleg over de uitbreiding van Schiphol, en toen hebben we ons vastgebonden aan haar auto – en nu komt het grappige: waardoor ze haar vlucht had gemist – en het lijkt erop alsof ik haar nu

weer dwars moet zitten. Ik twijfel er niet aan dat de minister de beste bedoelingen heeft voor haarzelf, voor haar kinderen, voor de rest van het land, maar ook bij haar lijkt het besef van de klimaatproblematiek niet door te dringen. Problematiek waardoor ik geen zekere toekomst meer heb, waardoor ik regelmatig 's nachts lig te piekeren over ellende die gaat komen, en waardoor het onder mijn generatie een steeds normalere vraag wordt of het nog wel juist is om kinderen te krijgen, terwijl je weet wat de gevolgen van de klimaatcrisis gaan zijn.

Daarom kijk ik met onbegrip naar dit besluit. **De geschiedenis lijkt zichzelf te herhalen. Dat is pijnlijk, gênant, onbegrijpelijk en simpelweg niet te rechtvaardigen.**

Voor mij is 1 van de dingen dat dit protest zo bijzonder maakt het feit dat ineens de strijd tegen klimaatverandering hier is gekomen, naar Nederland. Tot nu toe is de strijd in de Amazone, of Australië, of de ijspolen, uitgevochten. Maar niet hier. En nu staan wij hier ineens, natuurliefhebbers, die allemaal een verbinding, een gevoel, een liefde met en voor dit bos delen met elkaar. Natuurliefhebbers die de weinige natuur rond Utrecht willen behouden. Straks, mochten de kettinzagen naar de bomen van Amelisweerd komen, dan is deze plek voor even de frontlinie van de strijd TEGEN klimaatverandering, de strijd VOOR een leefbare planeet. En voor mij is dat super bijzonder, want ik heb dat nog nooit meegemaakt.

Extinction Rebellion zet zich in om de klimaatcrisis een halt toe te roepen. En daarvoor hebben wij 3 eisen. **Onze eerste eis** van de overheid is om eerlijk te zijn. Dus overheid, wees eerlijk over de dramatische gevolgen van dit plan. Geringe tijds winst, veels te hoge kosten, verlies van Utrechts mooiste natuurgebied, bijdrage aan klimaatverandering, geluidsoverlast, meer stikstof, ga zo maar door.

De eerste eis 'wees eerlijk' wordt nu niet gehaald.

Onze tweede eis is: doe wat nodig is om klimaatneutraal te worden in 2025. Nederland staat helemaal onderaan het Europese lijstje van percentage hernieuwbare energie, we lappen de Urgenda rechtzaak aan onze laars, en we halen onze eigen doelstellingen met mijlen en ver niet. De beslissing om te snelweg te verbreden ten koste van Amelisweerd haalt ons alleen maar verder van de klimaatdoelen af. De tweede eis 'doe wat nodig is' wordt nu ook niet gehaald.

Daarom dat Extinction Rebellion actievoert tegen beslissingen als deze. Als de staat niet wil luisteren via petitie en protesten, dan laten we de staat wel luisteren op onze eigen manier. Met creatieve, verstorende maar altijd geweldloze acties. Met burgerlijke ongehoorzaamheid als laatste redmiddel KUNNEN we de staat naar ons laten luisteren.

Op dit moment speelt zich eenzelfde gevecht af in Duitsland. In het Dannenroder bos wonen nu honderden mensen in boomhutten en tenten, om de aanleg van een snelweg DWARS door een eeuwenoud bos te stoppen.

En mocht het hier zover komen, dan ga ik, extinction rebellion en wij allemaal, de strijd aan. We gaan ons niet makkelijk gewonnen geven. Want wij, allemaal, verdienen het behoud van Amelisweerd!

Amelisweerd? Niet geasfalteerd!